

Arv
1153

अथ पिंडुपितृयज्ञप्रारंभः॥

सत्त्वोपायमुत्तमम्

परिभाषा.

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथ पिंडुपितृयज्ञप्रारंभः ॥ ॥ ॥
अथ प्रसंगादनाहिताग्नेः पिंडुपितृयज्ञः ॥ सूत्रं ॥ अमावास्याया
मपराह्णे पिंडुपितृयज्ञेन यजतेत्यादि ॥ पिंडुपितृयज्ञो नित्यः का
म्यश्चेति व्याख्यातारः श्रोते तु सप्तहविर्यज्ञत्वेन नित्यः । स्मार्ते तु
अमावास्यायामपराह्णे मासिकमि । त्वनेन सप्तपाकसंस्थासु च
मासिश्राद्धं नित्यं । पिंडुपितृयज्ञस्तु काम्यः । कर्मांतरं । अतएवा
चार्यैः ॥ सायमैवं विहितं अनाहिताग्नेस्तत्रयानि श्रपणं संयु
क्तानि तां योपासने क्रियंते । अतिप्रणीत आहुतीर्जुहोति यस्मिं
जुहोति तमुपतिष्ठते त्रगार्हपत्यः प्रवादः परिलुप्यते तिस्रः

* मुहूर्ताधिकामावास्यासत्वेपरेद्युरेवापराह्णेकार्यः॥८*

काम्यत्वेनप्राप्तिः॥ एकस्मिन्नेवकालेमासिश्राद्धस्यपिंडुपितृयज्ञस्यचका
लेक्यात्॥ होममन्त्रैकत्वाच्चयतिषंगानुष्ठानंआश्वलायनादीनांयुक्तं
॥ नतुतैतिरीयाणां॥ प्रधानहोममन्त्राभेदात्॥ अतएवमनुः॥ पक्षांतं कर्म॥ अन्वाधानं
निर्वर्त्यवैश्वदेवंतुसाग्निकः॥ पिंडुयज्ञंततः कुर्यात्ततोन्वाहार्यकंबुधर्त्तु॥ द्वात्रिंशद्
ति॥ ॥ यदा मासिकेश्राद्धेअधिकारितदाद्वेधाविभागपक्षमाश्रित्य
पिंडुपितृयज्ञस्यअपराह्णेग्राह्यः॥ अन्यथापिंडुपितृ
यज्ञानंतरंक्रियमाणंमासिश्राद्धस्यकाललोपस्यात्॥ तस्यच
त्रेधाविभागपक्षमाश्रित्यप्रयोगः॥ ॥ इतिपरिभाषा॥ ॥ ॥
॥ अथप्रयोगः॥ यजमानःअग्नेःपश्चादुपविश्यदेवाकालौसं

पि० य०

॥ २ ॥

कीर्त्य ॥ पितृप्रीत्यर्थं पिंडुपितृयज्ञेन यक्ष्ये ॥ प्राचीनावीति । अपां मे
धं यज्ञियं स देव ॥ शिवमस्तु मे ॥ आच्छेत्ता बोभारिषं जीवानि शरदः
शतं ॥ इति सकृदा छिन्नं समूलं बर्हि रा छिन्नं ॥ तूष्णीं परिस्त
रणार्थं नू ॥ अपउपस्पृश्य ॥ दक्षिणा प्रागग्रेर्दक्षै रग्निं परिस्तीर्य ॥
उत्तरेणाग्निं दक्षान्त्संस्तीर्य ॥ एकैकशः पिंडुपितृयज्ञपात्राणि प्रयु
नक्ति ॥ स्पृष्ट्वा स्थालीं मेक्षणं शूर्पं कृच्छाजिनं तुलूखलं मुसलं ॥ अप
रेणाग्निं ब्रीहीमच्छकटमवस्थाप्य ॥ एकपवित्रां तर्हि तां स्थालीं
ब्रीहीभिः पूरयित्वा ॥ निमज्ज्य । पितृभ्यस्त्वा जुष्टं निर्वपामीति स
कृदेव शूर्पं निर्वपति ॥ शकटाभावे स्पृष्ट्वा याव ॥ अग्रेर्दक्षिणा
तो वायव्यग्रीवं कृच्छाजिनमास्तीर्य ॥ तस्मिन् तुलूखलं निधाय ॥

॥ २ ॥

आग्नेयाभिमुखी पल्यवहति परापावमविवेकं सकल्पलीकरोति ॥ सकल्प
 क्षाल्य ॥ अग्नौ जीवतं दुर्लभिवचरुं श्रपयित्वा ॥ एकपवित्रेणोत्पूतेन न
 वनीतेन ॥ अनूत्पूतेनाज्येन वा । अभिघार्योद्दास्य ॥ उपवीत्रिः दक्षिणं जा
 न्वाच्य ॥ मेक्षणेन स्थालीपाकस्योपहत्य जुहोति ॥ सोमावपितृपीत
 यस्वधानमः ॥ सोमावपितृपीतावेदं ॥ अग्नेः पश्चान्निदधाति ॥ ततः
 येरुपाणिप्रतिमुंचमाना असुराः संतः स्वधयाचरन्ति ॥ परापुरो निपु
 राये भरंत्यग्निष्ठानस्मात्प्रणुनोक्तुलोकात् ॥ इत्यग्निः सकाशादे
 कोल्मुकं दक्षिणेन हत्वा ॥ एकस्यैलिखितां ते देवो निदधाति ॥ उपवी
 ती ॥ दक्षिणं जान्वाच्य ॥ मेक्षणेन स्थालीपाकस्योपहत्य जुहोति ॥ सो

पिं. य०
॥३॥

मायपितृपीतायस्वधानमः॥ सोमायपितृपीतायेदं॥ यमायांगिरस्यते
पितृमतेस्वधानमः॥ यमायांगिरस्यते पितृमतद्दं॥ येमेक्षणे तंदुला
स्तां जुहोति॥ अग्नये कव्यहं वाहनाय स्थिष्टकृते स्वधानमः॥ अग्नये
कव्यवाहनाय स्थिष्टकृतद्दं॥ तूष्णीं मेक्षणमादधाति॥ ॥ ततो मेर्द
क्षिणतः॥ अपहता सुरारक्षां सिवेदिषदः॥ इत्यबहननदेशे दक्षिणां
दक्षिणां प्राचीवावेदिं सकृत् स्प्येनो लिख्य॥ ॥ उदीरतामवरउत्परा
सउन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः॥ असुं यदयुरवकाऋतज्ञास्तेनो
वंतु पितरो हवेषु॥ इति तां रेखा अद्भि रवोक्षति॥ सकृदा छिन्नं बर्हि
रुर्णामृदुस्योनं पितृभ्यस्त्वाभिराम्यहं॥ अस्मिन्सीदंतु मे पितरः सो

३॥

म्याः पितामहाः प्रपितामहाः श्वानुगैः सह ॥ सकृदाष्टिं ने बर्हिषि एक
 स्फुयां वेदिं स्तृणा ॥ मति ॥ तस्यां बर्हिषो मूलप्रदेशो हुतावशेषस्था
 नी निदधाति ॥ वेद्यादक्षिणतः आं जनाभ्यं जनं कश्चिदप बर्हिणमुद
 कुंभं च प्रतिष्ठापयति ॥ यजमानः प्राचीनावीती सव्यं जान्वाचोपवि
 रय ॥ सकृदाष्टिं नेवाचीनपाणि दक्षिणापवर्गां स्त्रीनुदकां जलि
 निनयति ॥ मार्जयंतां पितरः सोम्या सोमार्जयंतां पितामहाः
 सोम्या सोमार्जयंतां प्रपितामहाः सोम्या सः ॥ ॥ इति ततस्ते
 षु अवाचीनपाणिर्दक्षिणापवर्गान् ॥ ॥ एतत्ते तता अमुकरा
 मन् ॥ ये च त्वामन् ॥ इति पित्रे ॥ एतत्ते पितामह अमुकरा मन्

पिं० य०
४॥

ये च त्वामनु ॥ ॥ पितामहाय ॥ ॥ एतत्ते प्रपितामनु ह असु कृशर्म
नृये च त्वामनु ॥ ॥ प्रपितामहाय पिंङ्गुं ददाति ॥ नात्र गोत्रवसु
रूपादिशब्दोच्चारणं अविधानात् । तृष्णि चतुर्थं सकृताकृतः ॥
एवं निधाय पिंङ्गुम् ॥ ॥ आपो देवी स्वधया वंदमानास्तावोग
च्छंतु पितरः स्योनाः ॥ ॥ ईर्ज्वहंतीः सतमक्षितोदकाः क्षीरमुद
कं घृतं मधुपयः कीलालं परिसृतं ॥ स्वधास्थ तर्पयत मे पि
तृन् ॥ ॥ इति मंत्रेण पूर्वप्रतिष्ठितोदकुंभादेकदेशमुदकं पात्रां
तरे गृहीत्वा प्रति पिंङ्गु मंत्रावत्या उदकां जलिं निनयति ॥ ॥

अत्र पितरो यथा भागं मंदध्वं मनुस्वधामा वृषाय ध्वं ॥ ॥ इति सर्वमंत्र
 मुक्ता ॥ पश्चात्प्रदक्षिणं पराङ्मुखमावृत्य तिष्ठेत् ॥ ॥ स्वाहोष्मणे
 व्यधिष्यति तुष्माणमुद्यंतं अनुमंत्रयते ॥ इवांसनिर्गमनं क
 त्वेत्यर्थः ॥ ॥ अग्नीमदंत पितरो नुस्वधमावृषा ईशत ॥ इत्युक्ता ॥
 अप्रदक्षिणमुपपर्यावर्तते ॥ स्थाल्यां शोषस्तं अवघ्रेण भक्ष
 यति ॥ ॥ न प्रत्यक्षभक्षणं ॥ ॥ उदकस्पर्शः ॥ अथवा उपस्पृश
 ति वा बहिर्निष्कारय हस्तेन स्पृशति ॥ नोदकस्पर्शः ॥ अथवा
 आमयावी अन्नाद्यकामो वा प्राप्नीयात् ॥ आमयावी रोगवान् ॥ अन्ना

पिं. व.

द्यकामी च प्राशयेदित्यर्थः ॥ ॥ ततः आंश्वासा मुकशर्मन् ॥ त्रिरांजनं प्र
त्येकं प्रत्येकं त्रिः ॥ सहस्रत्रेण द्विल्लुप्तिं ॥ एवं प्रत्येकं अभ्यंश्वा मुकश
र्मन् ॥ इति त्रिरभ्यंजनं प्रत्येकं प्रत्येकं त्रिः ॥ ॥ एतानि वहपितरो वा सां
स्यतो नो न्यत्पितरो मायूढं ॥ ॥ इति पूर्ववयसि त्ववस्त्रदशां आवि
लोमयुजं वा छित्वा पिंडेषु निदधाति ॥ पंचाशद्वर्षताया उर्ध्वं षष्ठि
वर्षां उर्ध्वं वास्यं लोमछित्वा न्यस्यति ॥ इत्याहाश्वलायनबोधायनौ ॥
उत्तरआयुषिलोमछिंदितेति श्रुतेः ॥ ॥ उर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभिः ॥
इति श्रुतेश्च ॥ ॥ नमो वः पितरो रसायेति नमस्कारैरुपतिष्ठते ॥

उर्जस्वती स्वधया वंदमानास्तावोगच्छंतु पितरः स्यो नाः ॥ उर्जं वहं
 ती सतमक्षितोदकाक्षीरं मुदकं घृतं मधुपयः कीलालं परिस्रुतं
 स्वधास्थतर्पयतमे पितृन् ॥ ॥ इति उदकं भावरोषं पूर्ववत् त्रिरु
 दकां जलं निनयति ॥ उत्तिष्ठत पितरः प्रेतं पूर्वे यमस्य पंथामनु
 जाता पुराणं ॥ धत्ता दस्मा सुद्रविणं यश्च भद्रं प्रणो ब्रूता द्वागधां
 देवतासु ॥ ॥ इति पितृनुत्थापयति ॥ ॥ पितृणां मुत्थापनं भाव्यं
 अपतीत्यर्थः ॥ पिडानुत्थापयति वा ॥ ॥ परेत पितरः सोभ्यागं
 भीरैः पथिभिः पूर्यैः ॥ अथापितृसु विदत्रां अपीतयमेन

पिं० य०

६२

ये सधमादं मदंति ॥ ॥ इति पिंडाश्च वाहयंति ॥ प्रवाहणं समीचीनैर्या नैः पितृलो
कं प्रतिनयनं इत्यर्थः ॥ ॥ यंतु पितरो मनसा जवेन ॥ इति पितृ-संप्रसादयति ॥
पितृलोकं प्रापयतीत्यर्थः ॥ ॥ मनो-बाहुवामहे नाराशं सेनस्तोमै न पितृणां
च मन्मभिः ॥ आन एतु मनः पुनः कृत्वे दक्षाय जीवसे ॥ ज्यो कृच स्तूर्यं दृशे ॥
पुनर्नः पितरो मनो ददातु देव्यो जनः ॥ जीवं ब्रातं सचे महि ॥ ॥ इति मनस्य
तीमिरुपतिष्ठते ॥ स्वलोकस्थां पितृनुपतिष्ठते इत्यर्थः ॥ ॥ अक्षं नमीमदं
तत्त्वप्रिया अधूषत ॥ अस्तोषतस्य भानवो विप्रानविष्ठयामती ॥ यो जा
न्विं दूते हरी ॥ प्रजापते न त्वदेता न्य-यो विश्वा जाता निपरिता बभूव ॥ यत्का
मास्ते जुहुमस्तं नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां ॥ इति द्वाभ्यां उपवीती
भूत्वा उपस्थानार्थं गार्हपत्यं प्रतिगच्छति ॥ अत्रोपासनं प्रतीत्यर्थः ॥ ॥

यदंतरिक्षं पृथिवीमुतद्यां यन्मातरं पितरं वाजिहिं सिस्र ॥ अग्निर्मातस्मादे
 न सः प्रमुच्यतुदुरितायानि चरुमकरोतुमामनेन सं ॥ इति औपासनमुपति
 स्तते ॥ अभंजोदत्तं तोहविषो जातवेदो वाढ्यानि सुरभीणि कृत्वा ॥ प्रा
 दाः पितृभ्यः स्वधयाते अक्ष-प्रजान नग्ने पुनरप्येतुदेवान् ॥
 इति पूर्वस्थापितमुल्मुकं पुनरग्नौ मेलयित्वा ॥ ॥ पिंडुपितयक्षपा
 त्राण्यद्विरभ्युक्ष्य ॥ पश्चाद्देवे प्रत्यवहरति ॥ चरुस्थाल्यां पिंडां
 निक्षिपति ॥ अपां त्रौषधीनां पूरसं प्राशायामि भूतकृतं गर्भं ध
 त्स्व ॥ इति मध्यमं पिंडुं पत्न्ये प्रयच्छति ॥ आधत्त पितरोगर्भं कुमा
 रं पुष्करस्वजं ॥ यथैह पुरुषः सत ॥ इति पत्नी तं पिंडुं प्राश्नाति ॥

पिं. य०

६

बहुपलिकश्चेतं पिंडं विभज्य प्रतिपत्नीनां देयः॥ सर्वाभिमंत्रेण भ
क्षणीयाः॥ पुरुषसंस्कारत्वात्॥ मंत्रलिङ्गाद्यतदर्थमेवार्थवा
दंपठन्ति॥ ॥ पुमांस्संजनयतीति॥ ये समानाः समनसः पितरो
यमराज्ये॥ तेषां लोकः स्वधानमोयस्तो देवेषु कल्पतां॥ ये सजा
ताः समनसो जीवा जीवेषु मामकाः॥ तेषां श्रीर्भयिकल्पता
मस्मिन्लोके शातं समाः॥ इति द्वाभ्यां सकृदोचिं नान्तूष्ठीम
भ्युक्ष्य॥ अग्रावादधाति॥ अपः पिंडानभ्यवहरति॥ श्री
स्मणं वाभोजयति॥ ॥ इति सत्याषाढहिरण्यकेशी स्म
रुसंस्कारनिर्णये पिंडुधितयसंप्रयोगः समाप्तः॥ ॥ ११॥ ॥ ॥

श्रीगणेशाय नमः

ये रूपा अपहता उदीर सक्षरा छि मारु यं तां एतन्ने पिंडदानं आपो देवीः स्व अन्न पितरो य
धाम्ना मं मं दधन नु स्व धमा वृषा यध्वं स्त्रा हो ष्म णो अमी मदंत पितरो नु स्व धमा वृषा ईशत
आं स्व अभ्यंक्ष्य एता निवः पि कुलाभि पिंड पूजनं नमो वः पि उर्जं त्यतीः स्व ॥ शिवा आ पः
सं खित्या दि दक्षिणा अक्षय्यं स्व धा सं उन्नमो देव पि प्रसाक्षे नमस्कारः देव पितृ विसर्जनं
उत्तिष्ठत पि परेत पि यंतु पि मनो न्यो ई अक्षन्न प्रजापते यदंतरि अभ्र नोद ये समानाः
स ये सजा

पिं० य०
॥ ८ ॥

॥ ४९ ॥ इति पिं० इति पितृयक्षप्रयोगसमाप्तः ॥ ४९ ॥